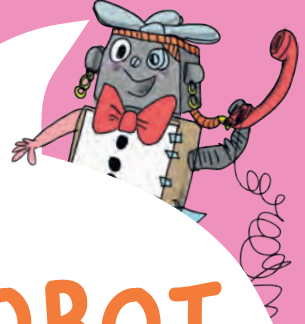

Nuri Kurucu

SINIFTAKİ ROBOT

Son Yolculuk

Resimleyen:
Gökçe Yavaş Önal

tudem

Nuri Kurucu

SINIFTAKİ ROBOT

Son Yolculuk

SINIFTAKİ ROBOT SON YOLCULUK

© 2025, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Nuri Kurucu

RESİMLEYEN: Gökçe Yavaş Önal

EDİTÖR: Barış İnce

DÜZELTİ: Defne Beköz Beygiret

SON OKUMA: Onur Çandır

KAPAK TASARIMI: Helinsu Cengiz

GRAFİK UYGULAMA: Aslı Kayalarlıoğulları Kurt

BASKI VE CİLT: Özyurt Matbaacılık İnş. Taah. San. ve Tic. Ltd. Şti.
Saray Mahallesi 123. Cadde No:2/1 Kahramankazan/Ankara
Tel: 0312 384 15 36

Birinci Baskı: Ekim 2025 (2000 adet)

ISBN: 978-625-380-049-9

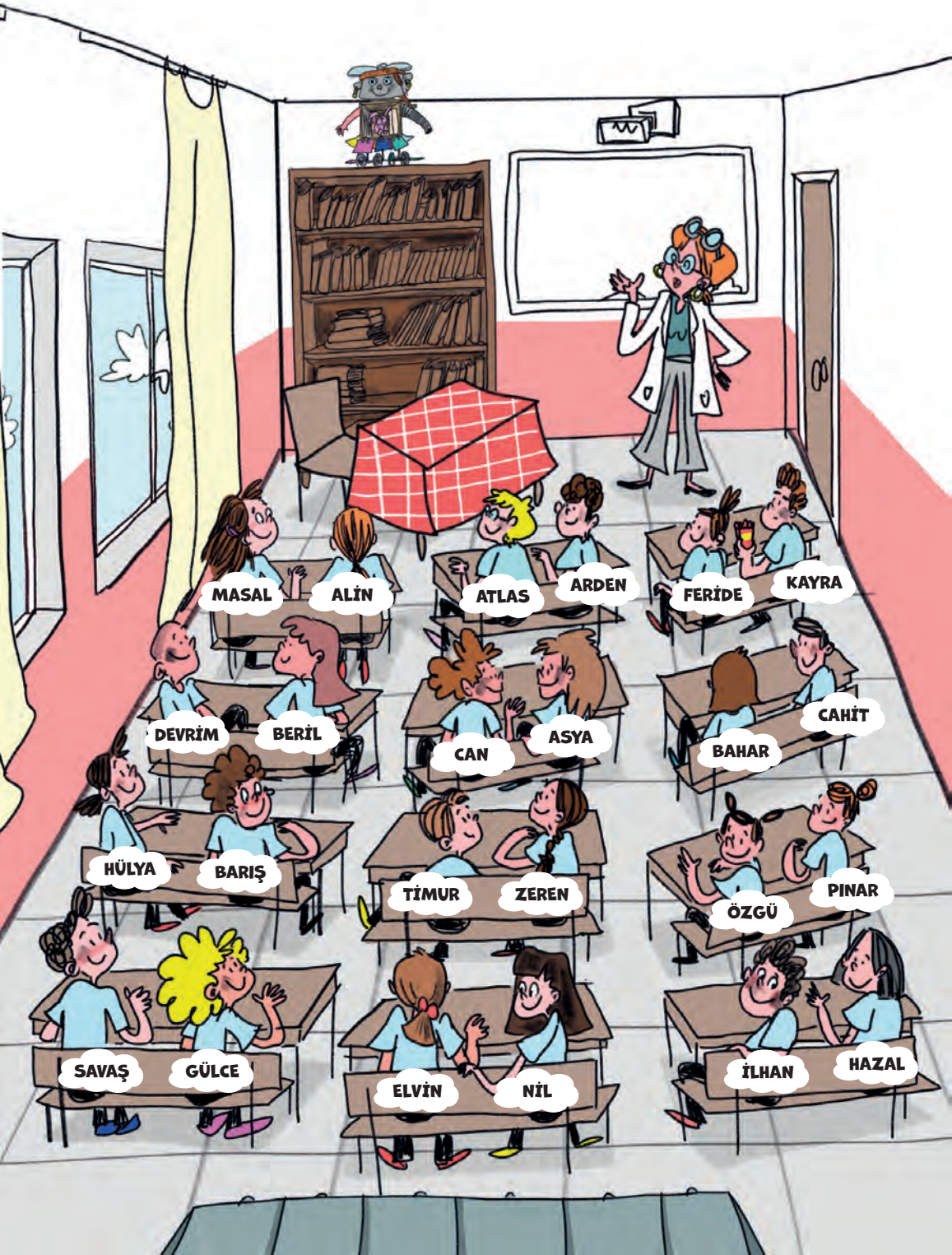
Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 46772

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez, çoğaltılamaz.

Bölümler

Son Kez Kemerleri Bağlayın	5
1. Mors Alfabesi	6
2. 50 Yıl Sonra	20
3. TİMİRİM Okulu Bırakıyor	34
4. Son Yolculuk... (Şimdilik)	46

MASAL

ALİN

ATLAS

ARDEN

FERİDE

KAYRA

DEVRİM

BERİL

CAN

ASYA

CAHİT

BAHAİR

HÜLYA

BARIŞ

TİMUR

ZEREN

ÖZGÜ

PINAR

SAVAŞ

GÜLCE

ELVİN

NİL

İLHAN

HAZAL

Son Kez Kemerleri Bağlayın

Sıra dışı sınıfımıza veda zamanı... Ay'a uğmalar, konuşan tahtalar, sonsuz dolaplar derken zaman ne ęabuk geğti değil mi?

Ama merak etmeyin, onlara son bir macera yağatmadan bırakmayız. Ne de olsa robot hâlâ yanlarında. İyi de ne kaldı yağamadıkları? Geęmiře giden, hayvana dönen, bulutlara ęıkan, büyüyüp küğülen, Atatürk'le zaman geğiren ęocuklar başka ne ister?

Tabii ya!

Hadi, son bir kez bağlayın kemerleri...
Geleceğe gidiyoruz!

Mors alfabesini
internette
araştırın. Nasıl
kullanıldığına
dair bir ödev
hazırlayın.

1

Mors Alfabetesi

Orman macerasından sonra yeniden insana dönüşmeleri üç günü bulmuştu. Ve bu üç gün, oldukça zorlu geçmişti. Kedi, tavşan gibi küçük olanlar evlerinde kalabilmişti. Daha büyükleri ise üç günün tamamını dışarıda geçirmişti. Bu süreçte onların hayvan olmasını da kimse garipsememişti. Ne okuldakiler, ne de aileleri...

Öğretmenleri, devasa bir fil olduğu için okulun kapısından geçemiyordu. Bu yüzden

dersleri de dışarıda işlemişlerdi. Tabii bu şartlarda ne kadar ders işlenebilirse...

İnsan kalan tek kişi Bahar olduğundan okunacak şeyleri o okuyordu. Minik hayvanlar jestlerle veya mimiklerle anlaşıyordu. Maymun olan Can, konuyu anlamadığında kolunu kaldırıp kafasını kaşıyordu mesela. Cahit söylemek istediklerini gagasıyla toprağa çiziyordu. Tavşanlar sessiz sinema oynar gibi kollarını veya top gibi olan kuyruklarını sallıyordu. Öğretmen... Yani fil ise bir şey söylemek istediğinde mors alfabesini kullanıyordu. Telgraf çeker gibi...

Bu fikir Bahar'ın aklına gelmişti. Filin kocaman ayakları bir şey çizmeye uygun olmadığı için en mantıklısı bu olacaktı. Ama bu yolun da pek verimli olduğu söylenemezdi. Öğretmenin bir tanecik cümle kurması bile çok uzun sürüyordu çünkü. Çok!

En basitinden, “Bakın, burası çok önemli,” demek için toplamda otuz bir tane kısa yirmi üç tane uzun vuruş yapması gerekiyordu.

B A K I N B U R A S I
C O K O N E M L İ
.....
.....

Bir de söyleneni anlama işi vardı tabii... Burada da iş Bahar’a düşüyordu. Bir not defteri alıp tüm vuruşları not ediyor ve karşılık gelen harfleri yazarak öğretmenin söylediğini tercüme ediyordu. Bu esnada da sık sık karışıklık yaşanabiliyordu.

Yalnızca bir çizgi farkıyla, “yaz” kelimesi “yüz” kelimesine dönebiliyordu mesela. Ya da bir fazladan nokta, “gelin” kelimesini “gelir”e döndürebiliyordu.

Tüm bu zorluklara rağmen kimse şikâyet etmedi. Başlarına gelen bu gariplik kendi dilekleriymi ne de olsa. Şu durumda, Bahar'ın dileğinin gerçekleşmesini beklemekten başka çareleri yoktu.

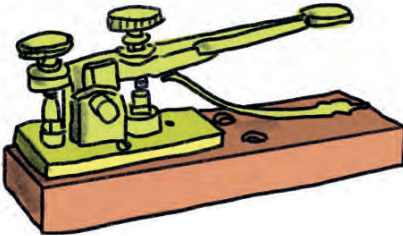
“Keşke öğretmenim ve arkadaşlarım yeniden insana dönse...”

Bahar sık sık robotun yanına gidip bu dileği tekrar ediyordu.

*

“Öğretmenim eskiden hep böyle mi haberleşiyorlarmış?” diye sordu Masal, yeniden insana döndükleri gün. “Hem çok zor hem de çok yavaş...”

“Evet, günümüze göre oldukça yavaş,” dedi öğretmen, “Ama o zamanlar telgraf çok hızlı bir iletişim yöntemi idi.”

“Daha yavaşı da mı vardı yani?”

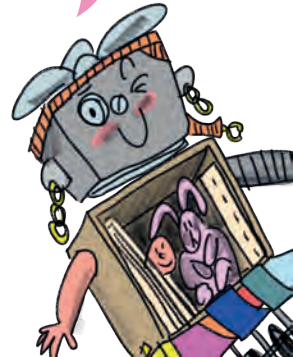
“Tabii ki... Mektuplar. Hani siz ara sıra eğlence olsun diye anne-babalarınıza, arkadaşlarınıza, kardeşlerinize yazıyorsunuz ya... Mektup yazmak, benim çocukluğumda oldukça yaygın bir iletişim yöntemiymi.”

“Nasıl yani?” diye sordu Can, kırık olmayan koluyla kafasını kaşıyarak. “Mektup yazıp telefonda birbirinize mi okuyordunuz öğretmenim?” Birkaç arkadaş kıkırdayınca ne yaptığını fark edip kolunu hemen indirdi. Maymunken bu hareketi o kadar çok yapmıştı ki, alışkanlık olmuştu.

“Olur mu öyle şey oğlum,” dedi öğretmen de gülerek, “O zamanlar bırakın cep telefonunu evlerimizde bile telefon yoktu.

Sevdiklerimize mektup yazıp postaneden yolluyorduk. Cevabın gelmesi birkaç ayı buluyordu.”

Uzaktaki bir arkadaşınıza ya da bir akrabanıza, sınıfta mektup yazın. Daha sonra bu mektupları postalayın.

**SINIFÇA
OKUYORUZ**

Hayat bilgisini
macera dolu
öykülerle öğrenmeye
hazır mısınız?

Nuri Kurucu **SINIFTAKİ ROBOT** Son Yolculuk

Sıra dışı sınıfımız derste keşif ve icatları öğrenip geleceğin teknolojisini merak ederken yepyeni bir serüvene atılıyorlar.

Bu kez nereye mi gidiyorlar? Geleceğe...

Bizler de eğitim ve kültürün geleceğimiz açısından önemini öğreniyoruz böylece.

SINIFÇA OKUYORUZ KOLEKSİYONUNUN ÖZELLİKLERİ

1

Müfredattaki temaları kapsayan hikâyeler

3

Sınıfta birlikte okumaya ve sorunlara birlikte çözüm bulmaya yönelik içerikler

2

Her bölümün sonunda konularla bağlantılı çalışma sayfaları

4

Öykülerin arasındaki yönlendirmelerle sınıfta ya da evde yapılabilecek etkinlikler

tudem.com

f x @ y n tudemyayingrubu

ISBN: 978-625-380-049-9

9 786253 800499